

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 348/2025
12.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град ..., чији је пуномоћник Милан Стевановић, адвокат из ..., против туженог ПД "Аутопревоз" д.о.о. Чачак, чији је пуномоћник Љубица Мићовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3518/2023 од 12.09.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3518/2023 од 12.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 415/21 од 14.12.2022. године, ставом 1. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд поништи решење туженог бр. 8/35 од ...2018. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. ... од ...2004. године, као незаконито и наложи туженом да тужиоца врати на рад и распореди га на послове и радне задатке које је обављао пре доношења незаконитог решења, као неоснован. Ставом 2. изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.000,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж1 3518/2023 од 12.09.2024. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Чачку П1 415/21 од 14.12.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана

92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Неосновани су наводи ревизије тужиоца да је другостепени суд учинио битну повреду из одредбе члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, јер није применио одредбу члана 383. став 4. истог Закона, одлучујући о жалби без заказане расправе. Супротно тим наводима ревизије тужиоца, другостепени суд није учинио ту битну повреду, јер је, одбијањем његове жалбе, прихватио утврђено чињенично стање и изведене доказе од стране првостепеног суда, па није било разлога за одржавање расправе пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време код туженог, на основу уговора о раду бр. ... од ...2004. године, којим му је, побијаним решењем бр. ... од ...2018. године, отказан због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине из члана 179. став 2. тачка 1. и тачка 5. и члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду. Тужиоцу је тужени ставио на терет да је учинио повреду радне обавезе и непоштовање радне дисциплине у вези са чланом 93. став 1. тачка 1. и став 2. тачка 1. Колективног уговора бр. 5/129 од 26.02.2015. године и тачка 5. став 2. алинеја 3. Уговора о раду бр. ... од 22.03.2004. године Тужилац је ...2017. године возио на линији ... од 05,10 до 13,35. Потом је тужиоца требало да замени други возач, ББ, који није дошао на станицу "... да преузме аутобус са путницима. Тужилац је одбио налог диспечера да настави да вози путнике до ..., иако је имао времена за превоз путника у друмском саобраћају, што га је диспечер претходно питао, на шта му је тужилац одговорио да има времена „на картици“ и може да одвезе путнике, али да он неће да вози, да ће аутобус са путницима да доведе до аутобуске станице у Чачку и да са њима диспечер може да ради шта хоће. Потом је тужилац дошао у канцеларију диспечера и обавестио га да је аутобус са путницима оставио на перону станице, а затим је напустио аутобуску станицу. У међувремену, диспечер је пронашао другог возача да превезе путнике до њиховог одредишта. Вештачењем од стране вештака саобраћајно-машинске струке утврђено је да је 09.10.2017. године, тужилац дневно управљао возилом пет часова и 50 минута, тако што је у времену од 4.53 до 8.32 ефективно провео у вожњи два сата и 45 минута, након чега је у периоду од 09.31 до 10.41 ефективно провео у вожњи 56 минута, а у периоду од 10.54 до 13.41 у вожњи је провео два сата и 47 минута, при чему је његово радно време осам часова .

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су, применом одредбе члана 179. став 3. тачка 1. и 5. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05 ... 95/18), закључили да је оспорено решење туженог законито, имајући у виду да је тужилац 09.10.2017. године, без оправданог разлога, одбио налог диспечера да аутобус одвезе до последње станице "Школа ...", већ је самоиницијативно аутобус са путницима са стајалишта "... довезао на перон АС у Чачку, паркирао га и напустио, при чему је био свестан да предузетом радњом - самовољним довожењем аутобуса са путницима на непланирано одредиште, не поштује радну дисциплину прописану одредбом члана 179. став 3. тачка 1. Закона о раду, па је својом кривицом учинио повреду радне обавезе која му је оспореним решењем стављена на терет.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Отказ од стране послодавца прописан је у одредби члана 179. Закона о раду, тако што је ставом 3. тачка 1. те одредбе Закона, прописано да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако неоправдано одбије да обавља послове и извршава налоге послодавца у складу са законом. Поступак који претходи престанку радног односа или изрицања друге мере прописан је у одредби члана 180. истог Закона, тако што је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог Закона, запосленог, писаним путем, упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења (став 1.). У упозорењу из става 1. овог члана, послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (став 2.).

У конкретном случају, доношењу побијаног решења којим је тужиоцу отказан уговор о раду код туженог претходило је упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, са остављеним роком од 8 дана за изјашњење, у ком се тужилац изјаснио на наводе из упозорења којим му је тужени ставио на терет да је учинио повреду радне обавезе и непоштовање радне дисциплине, јер је ...2017. године, без оправданог разлога, одбио налог диспечера да настави да вози путнике до ..., иако је био у могућности да то учини обзиром да дневно може да управља возилом 8 часова. Налог који је тужиоцу дао диспечер у свему је у складу са Правилником о раду возног особља код туженог, бр. 2/510 од 30.07.2015. године, који, у одредби члана 6. став 4., предвиђа да изузетно возач може бити ангажован и уколико је по распореду слободан или бити ангажован за другу групу (од оне распоредом предвиђене), уколико то оправдане околности захтевају, о чему одлучује главни диспечер или сменски диспечер уз сагласност главног диспечера. Главни или сменски диспечер дужни су о томе да благовремено обавесте возача, што је овде случај. Дакле, у конкретном случају, тужилац је био дужан да поступи по законито издатом налогу диспечера и одвезе путнике на крајњу дестинацију, што је он, својом кривицом и без оправданог разлога, одбио да учини, а такво његово понашање је супротно од понашања које се очекује од запосленог. Поступајући супротно добијеном налогу непосредног руководиоца, тужилац је променио распоред вожње доласком на перон АС Чачак, иако је путнике требало да одвезе на последњу станицу ..., чиме је пореметио распоред вожње за тај дан. Радна дисциплина је скуп правила понашања које запослени треба да поштује, како би се одржао ред и ефикасност у радном окружењу. Чине је правила понашања која се тичу процеса рада и односа, како према другим запосленима, тако и према корисницима услуга. С тим у вези, одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца, што је овде случај.

Наводи ревизије тужиоца да је он престрого кажњен имајући у виду да никада раније није дисциплински одговарао, су без утицаја на одлучивање. Супротно наводима ревизије тужиоца, нижестепени судови нису погрешно применили

материјално право због тога што је тужиоцу могла да буде изречена и нека друга казна прописана законом, пошто је избор законом прописаних казних мера у диспозицији послодавца. Суд не цени целисходност већ законитост одлуке послодавца. У конкретном случају за непоштовање радне дисциплине законом је, у одредби члана 179. став 3. Закона о раду, прописана могућност да послодавац запосленом откаже уговор о раду, па је тужени послодавац, доношењем побијаног решења поступио на законом прописани начин.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић